

K N J I Ž N A P O R O Č I L A

Sodelavci:

J. B. — dr. Jože Bole
M. W. — dr. Maks Wraber
T. W. — Tone Wraber

R. G. — Rok Golob
H. M. Helena Menaše
S. P. — Stane Peterlin

ALPI GIULIE 60 (1965), 61 (1966). — Dva letnika glasila tržaške sekcije CAI (Club Alpino Italiano), ki ju imamo pred seboj, prinašata le malo iz Julijskih Alp, več iz drugih gorstev, največ pa je speleoloških člankov. Jamarska komisija omenjene sekcije je središče speleološkega in karsološkega dela v Italiji, kar se ne kaže samo v vsebini »Alpi Giulie«, temveč tudi v dodatkih k temu glasilu, ki so v celoti posvečeni speleologiji. Doslej jih je izšlo 5 in po obsegu ne zaostajajo za matičnim glasilom. — Naravovarstvenika bo zanimalo, da je l. 1966 izšel zakon, ki na ozemlju Furlanije in Julijske krajine omogoča varstvo jam in pospešuje speleološke raziskave ter za oboje predvideva tudi denarna sredstva. Aktualen je prispevek inž. Amodea o škodi, ki jo kraški pokrajini nad Trstom povzroča nenadzirano odlaganje smeti in odpadkov. Fotografije kažejo prizore, ki jih žal ne srečujemo samo na tržaškem krasu.

T. W.

BILTEN JAMARSKE SEKCIJE PLANINSKEGA DRUŠTVA »ŽELEZNIČAR«, ki izhaja enkrat letno, proslavlja z uvodnikom izdaje za leto 1966 deseto obletnico sekcije. Poročila z raznih odprav v jame zavzemajo glavni del zvezka, zato najdemo tu tudi grafično prikazane prereze jam, in sicer: prerez Brezna na Zgornji Lenčajski cesti, Brezna pri Velikih vratih v Triglavskem parku in jame Campari ali Petričevi na otoku Cresu. Poseben sestavek poroča o jamarskih raziskavah na Kočevskem v letu 1965. O IV. Mednarodnem speleološkem kongresu je priobčeno kratko poročilo, ki se nadaljuje s seznamom najglobljih in najdaljših jam na svetu. V sestavku »Zakaj je potrebno zaščititi jame?« seznanja avtor D. N. jamarje z idejami in prizadevanji naravovarstvene službe, kar je vse-

kakor spodbudna akcija. Na koncu izdaje najdemo še nekaj vesti iz matične sekcije in nekaterih drugih jamarskih klubov.

R. G.

R. Tüxen: BAUM UND LANDSCHAFT. — Ta brošura je posebni odtis iz revije Angewandte Pflanzensociologie, 17 (1961), ki jo je izdajala Bundesanstalt für Vegetationskartierung v kraju Stolzenau/Weser. Ta zavod se je 1964 preselil v Bad Godesberg in se preimenoval v Bundesanstalt für Vegetationskunde, Naturschutz und Landschaftspflege. Prof. dr. Reinhold Tüxen, bivši vodja tega zavoda, je širom po svetu znani geobotanik in organizator mednarodnih simpozijev o problemih vegetacijskega preučevanja in kartiranja (marca 1967 je bil v kraju Rinteln/Weser že 11. simpozij). V septembru 1958 je bil v kraju Stolzenau/Weser simpozij, ki je obravnaval temo »Fitosociologija in prometne poti«. Brošura z gornjim naslovom je poročilo o oglednem potovanju v zvezi s tem simpozijem.

Publikacija obsega v zelo prikupni in solidni opremi 107 strani zgoščenega, izredno živahno in prepričljivo napisanega besedila z 211 slikami, ki kažejo stanje drevesnih nasadov ob cestah, železnicah in vodah. Besedilo in izbire slik razodevata strokovnjaka botanika, ekologa, biologa, esteta in urbanista, ki kritično ocenjuje drevesne nasade in navaja njihove redke odlike in številne napake tako glede ustreznega izbora drevesnih vrst s stališča fitosociologije in ekologije kakor tudi glede njihove nege (obrezovanja, oblikovanja krošnje), pa tudi z vidika estetske in urbanistične skladnosti z značajem krajine.

Z dramatično napetostjo pisana knjiga bi mogla mnogo koristiti vsem urejevalcem drevesnih nasadov in urbanističnim oblikovalcem krajine kot napotilo za smotrno, se pravi podobi krajine in biološko-ekološki